

Steve Bannon povolal svou „armádu“ k boji – bez ohledu na to, kdo v listopadu vyhraje

 lipovylist.cz/wordpress/steve-bannon-povolal-svou-armadu-k-boji-bez-ohledu-na-to-kdo-v-listopadu-vyhraje

David Z Moravy

15. října 2024

Bannon, samozvaný generál globálních populistů, chce rozbít světový řád. A narazil na něco mnohem většího, než je trumpismus.

Jsou chvíle, kdy se Washington stále cítí jako to, co býval — ospalé malé jižanské město. Generace některých z nejmocnějších lidí na světě trávily své dny v DC s tím, že město je zapadlé. Ale skromná pozice Washingtonu v naší konstelaci velkých měst byla vždy součástí jeho kouzla, dobře se hodily k naší rozlehlé kontinentální republice. Americká moc nemá žádné centrum, nebo spíše má centra všude – New York pro finance, Houston pro energetiku , nízko posazená centra Menlo Park a Atherton v Kalifornii pro techniku , až po elitní školy v New Anglie, kde jsou naši písaři a aristokraté vyškoleni k řízení subsystémů, které udržují chod amerického projektu. Amerika, jak se nyní trápí mnoho nejmocnějších lidí na světě, se může náhle cítit jako římská říše vstupující do věku chaosu a úpadku. Ale Amerika nikdy neměla Řím.

Oblast DC od konce studené války nesmírně vzrostla co do počtu obyvatel, bohatství a významu. Jeho nový status hlavního města volně utráceního a nezpochybnitelného globálního hegemonu učinil z regionu jednu z nejbohatších metropolitních oblastí světa.

Washington se nyní dokonce může pochlubit infrastrukturou, která odpovídá jeho pozici administrativního centra impéria, jak to nyní často říká neformální fráze mezi politickými elitami – infrastrukturou, která závisí stejně na tocích peněz a informací jako na surové vojenské síle. Shluk kabelů a datových center v severní Virginii nyní vede obrovskou většinu celosvětového internetového provozu přes nenáročné exurby, jako je Tyson's Corner, kde mohou odborníci z

Národní bezpečnostní správy pohodlně monitorovat komunikaci. Ale letos v červenci se Washington cítil sotva připravený uspořádat událost, jakou byl summit NATO k 75. výročí .

Město bylo v sevření dvou druhů horka. První byla kupole s bezvětrnou vlhkostí a 100stupňovými dny, díky kterým byla i krátká procházka mučivá. Druhým bylo horko, které brzy propuklo, aby se tento měsíc stal tím, co si můžeme pamatovat jako nejdramatičtější a nejzávažnější v naší současné politické historii. Ale zprávy o tom, že jeden prezident byl málem zavražděn a další se možná stáhl ze závodu, byly jen nejviditelnějším otřesem geologického posunu, který znepokojoval systém podporovaný „nejúspěšnější aliancí v historii“, jak to popsal skromný norský generální tajemník NATO.

Když Rusko v únoru 2022 napadlo Ukrajinu , stáli vůdci NATO téměř v dokonalém unisonu a řekli, že aparát vedený Američany, který dal Washingtonu jeho nové bohatství a význam, čelí existenčnímu riziku. Byla to „velká bitva za svobodu“, řekl prezident Joe Biden. “Bitva mezi demokracií a autokracií, mezi svobodou a represí, mezi řádem založeným na pravidlech a řádem ovládaným hrubou silou.”

Tématem letošního setkání byla jednota, postavit se výzvě vůči americké schopnosti stanovit pravidla pro bezpečnost a stabilitu po celém světě. Ale jen krátkou, zpocenou procházku od summitu se v Capital Hilton – kde na konferenci National Conservatism Conference (NatCon) mluvili povstalci a kritici tohoto systému, rozvinula neskutečná „rozdělená obrazovka DC“, jak to popsal jeden reportér Politico. . Módním slovem zahraniční politiky byla *multipolarita* – suchopárně znějící termín, který však naznačuje epochální posun od světa, kde jsou Amerika a její spojenci schopni ovládat prakticky všechny finanční, vojenské a technologické struktury. Politici ve Washingtonu se dívali na Čínu a hovořili v pojmech blížící se panice o tom, jak nepřipravená byla Amerika na novou éru konfliktu velmocí. Ukrajínští vojáci budou brzy na části donbaské fronty přečísleni pět ku jedné. Když na leteckou základnu Andrews začali přijíždět vůdci a delegace 32 členských zemí, rostla

hrůza z toho, že polovina amerických voličů se seřadila za První americké hnutí, které přijalo tuto multipolární vizi jako takové, z něhož budou mít užitek obyčejní Američané doma, i kdyby v zahraničí ztratili svou drtivou moc. Na periferii říše už zuřila válka. Ale palčivější strach byl, že Amerika by mohla mít brzy vládu řízenou lidmi, kteří ji chtěli rozbít zevnitř. “Jednota, odhodlání, účel, všechny ty dobré věci,” řekl mi jeden vysoce postavený evropský delegát v soukromí stranou. “K tomu je ten pořad.” Ale nad celou věcí ohledně toho, co se stane v listopadu, očividně visí obrovský otazník.“

Noc před začátkem summitu jsem popíjel v Old Ebbitt Grill s výhledem na Bílý dům s přítelem, který pracuje pro dodavatele obrany. “Připadá mi to šílené,” řekla a myslela tím šílenou náladu, která zaplavuje město. “Všichni jsou tak napjatí, že mám pocit, že prasknou.” Ale tohle nebyla jen nálada. Byla to reakce na velmi reálnou šanci, že šok může přijít celému světovému řádu. “Myslím, že lidé plně nedoceňují, že instituce doslova nemohly fungovat,” řekl mi později Ben Rhodes, který byl nejdůležitějším poradcem prezidenta Baracka Obamy pro zahraniční politiku. Řekl, že svět je „dvě třetiny cesty k nové světové válce“. Šok by ale mohl přijít i bez toho. „G20, MMF, Světová banka, NATO – nejde o to, že USA jsou největší zainteresovanou stranou,“ pokračoval. “Jsou to doslova přívěsky Spojených států a našich zájmů a našeho systému.” Když se chováme jako narušitel našeho vlastního impéria, systém se úplně ztratí.“

To **je to, co skutečně znamená populismus** přicházející zleva nebo zprava. Je to tehdy, když se voliči rozhodnou pro témata, která politici a odborníci na politiku rádi nechávají mimo oblast veřejné debaty.

Může to znít jako jednoduchá demokracie, ale v praxi to není to, jak demokracie v jádru amerického systému, od Francie přes Japonsko až po ten náš, ve skutečnosti fungují. Politici, obchodní titáni a

šéfové think-tanků, kteří určují politiku pro tyto demokracie, se s jistou férovostí obávají, že pokud budou mít voliči příliš velký vliv na státní záležitosti, uvrhnou celé společnosti do chaosu.

První velké narušení této éry nastalo v roce 2016, v roce hlasování o brexitu, kdy britský premiér David Cameron vyhlásil referendum o členství Británie v Evropské unii s přesvědčením, že strana reprezentující integraci, globální a propojenou budoucnost, sama pokročí. , snadno vyhraje. Doufal, že urovná vnitřní konflikt ve své Konzervativní straně mezi technokratickými liberály, jako je on, a křídlem tradicionalistických donů a nacionalistických backbenchers. Místo toho prohrál a odstoupil.

Brexit přinesl slávu ex-obchodníkovi jménem Nigel Farage , který byl do té doby vůdčím představitelem okrajové Strany nezávislosti Spojeného království a sloužil v převážně symbolické roli jako poslanec Evropského parlamentu, který chtěl zrušit. “Když jsem sem před 17 lety přišel...všichni jste se mi smáli,” řekl po hlasování posměšnému davu kolegů europoslanců. “Teď se nesměješ, že ne?”

Farage je blízkým přítelem Stephena K. Bannona – jediného člověka, který se nejvíce zasadil o to, aby tyto velké systémové otázky vrhl do víru západní veřejné debaty. Když jsem se dostal na summit NATO, Bannon právě mířil odpykat si čtyřměsíční federální trest vězení za pohrdání Kongresem. Ale Bannon proměnil svůj nesmírně vlivný *War Room* pořad – který pokračoval ve vysílání i po jeho uvěznění s hostujícími hostiteli – na křížence mezi každodenním shromažďováním vojáků a školou pro výcvik politiky, kterou používá k doučování milionů „rolníků“ jako rád formuluje svou cílovou demografickou skupinu o tom, jak tato globální mocenská struktura skutečně funguje. Učinil z toho poslání i podnikání, aby osvětlil „spojení mezi kapitálovými trhy a geopolitikou“, jak tomu bylo v jednom zaměření výstavy, a fungování toho, co nazývá „dolarové impérium“. Farage řekl, že bez Bannona, jehož Breitbart London toto úsilí hlasitě podporoval, „nejsem si jistý, že bychom měli brexit.“

Hlasování o Brexitu bylo v mezinárodních médiích často vykreslováno jako produkt cílevědomého odporu k éře rychlé imigrace, která radikálně změnila etnické složení měst v celé Británii a udělala z Londýna nejrozmanitější hlavní město světa. I když je to pravda, byla to jen část obrazu. Pro mnoho voličů a pro aktivisty Vote Leave, jako je syn barona Jacoba Rees-Mogga jedoucího na Bentley, který vystupuje spíše jako postava z Thackerayho románu než jako moderní politik, je odpor vůči masové imigraci pouze jednou stránkou světonázoru, který je téměř v přímém rozporu s tím, který podnítl rozvoj unipolárního světa pod vedením Američanů.

Nejlepším outsiderským portrétem Bannona je kniha etnografa Benjamina Teitelbauma, nazvaná *War for Eternity: Inside Bannon's Far-Right Circle of Global Power Brokers*. Teitelbaum strávil roky rozhovory s Bannonom a jeho stejně smýšlejícími spojenci a spolupracovníky, od zesnulého brazilského „guru krajní pravice“ Olava de Carvalha, jak *ho popsal The New York Times*, až po Aleksandra Dugina, filozofa, který byl v letech před Ruskem zahájila své stínové převzetí Krymu a částí východní Ukrajiny, jednoho z nejvýznamnějších ruských veřejných intelektuálů, v luxusních hotelových pokojích a na shromážděních pod radarem. Získal bezkonkurenční přístup k Bannonovi a mohl tak učinit částečně proto, že k němu nepřišel jako politický reportér, ale jako učenec se zájmem o obskurní myšlenkový směr známý jako tradicionalismus.

Bannonova show WAR ROOM je kříženec mezi DENNÍM Shromažďováním vojáků a ŠKOLOU POLITICKÉHO VÝCVIKU, kterou používá k VYUČOVÁNÍ MILIONŮ „RODNÍKŮ“, jak rád formuluje svou cílovou demografickou skupinu.

Capital-T Tradicionalismus je mystická filozofie vyvinutá Francouzem jménem René Guénon, který konvertoval k islámu a zemřel v Káhiře v roce 1951. Jeho synkretický názor zastával názor, že moderní ideologie jako liberalismus a komunismus převrátily přirozený, posvátný, nadčasový pravý řád lidí. život. Mnoho dědiců přizpůsobilo a rozšířilo Guénonovu filozofii, nejvíce pozoruhodně Ital Julius Evola,

pro kterého přirozený řád věcí znamenal, že muži vládli ženám a běloši a Árijci byli nad černochoy, Židy a Araby. Evola použil své teorie k rozpracování metapříběhu o tom, proč národy a říše povstávají a padají – malý přírůstek do knihovny esoterické historiografie, která je nyní populárním krmivem v konzervativních kruzích. „Tradicionalisté touží být vším, čím moderna není,“ napsal Teitelbaum. „Rozmlouvat s tím, co považují za nadčasové, transcendentní pravdy a životní styly, spíše než usilovat o ‚pokrok‘.“

Bannon se poprvé setkal s tradicionalismem ve svých 20 letech, když tajně praktikoval meditaci a navštěvoval mystická knihkupectví, když sloužil na torpédoborci USS *Paul F. Foster*. Teitelbaum se nesnaží označit Bannona za oddaného, i když někteří lidé dnešní krajní pravice rozhodně ano. Slovo, které nejlépe vystihuje Bannona v několika významech, je *neklidné*. Je to nutkavý čtenář s ideologií, která více vděčí za své vlastní zkušenosti a smysl pro loajalitu k „starým Američanům“, jak mi řekl jeden zaměstnanec Bannonu, než jakékoli filozofii. Ale když se vydal na cestu mezi americkou elitu – od chlapce z dělnické třídy, který si nechal narůst dlouhé vlasy a žil ve stanu, zatímco navštěvoval Virginia Tech, až po založení vlastní investiční firmy v Beverly Hills – Bannon pokračoval ve svých mystických studiích a rozvíjel svůj pohled na věc, které sdílely mnohé s malým-t tradicionalistickým odporem vůči finančnímu světu ovládanému technologiemi, který se vynořoval. Viděl „aristokraty“ kolem sebe jako umrtvený lid, beznadějně odpojený od krve a potu a hlubokého smyslu pro sdílený, duchovní účel, který z Ameriky udělal velký národ. Když dorazil do Goldman Sachs, aby pracoval v oblasti fúzí a akvizic, zjistil, že je jediným členem jeho kohorty najatých pracovníků, kteří pocházejí z dělnických poměrů nebo sloužili v armádě. „Aristos nebojuje!“ řekl Teitelbaumovi. „Přísně ne.“

Bannon navázal vztahy s tradicionalisticky smýšlejícími kritiky globálního systému po celém světě, od bývalého brazilského prezidenta Jaira Bolsonara po maďarského Viktora Orbána. Někteří z nich, jako otevřeně tradicionalistický filozof Dugin, byli vůči

Americe hluboce antagonističtí. Bannon a Dugin jsou stěžejí spojenci, i když Dugin vítá myšlenku, že nacionalistická Amerika by mohla povstat vedle „slunečního“ Ruska, o kterém sní, a vypůjčit si nápad od Evoly. Ale sdílejí intuitivní smysl pro „tradici“, jak Bannon řekl, když se tito dva setkali v roce 2018. Ještě důležitější je, že Bannon a populisté na celém Západě přišli uvítat vizi, nyní hlavní ruskou politiku, multipolárního světového řádu, který poroste. místo řádu vedeného Američany, o kterém Bannon uvěřil, že pustoší Američany.

“Amerika není nápad,” řekl Duginovi. “Je to země, je to lid s kořeny, duchem, osudem,” řekl. “A to, o čem mluvíš, liberalismus a globalismus... skuteční Američané jsou toho obětí.” Hovoříme o páteři americké společnosti, o lidech, kteří dávají zemi jejího ducha – nejsou to modernisté. Nejsou to oni, kdo fouká biliony dolarů a snaží se vnutit demokracii do míst, která ji nechtějí. Nejsou to oni, kdo se snaží vytvořit svět bez hranic. Necháávají se do toho všeho zamotat elitou, která se o ně nestará a to *nejsou* oni.“

V srpnu 2019 Bannon zveřejnil rozhovor s Faragem, ve kterém promluvil k záhadě, která visí nad většinou otřesů v dnešním světovém řádu – proč je to pravice, a ne tradiční kritici nalevo, kdo náhle představuje největší hrozbu pro svět. globální světový řád. „Důvodem je imigrace – nejsou připraveni to převzít,“ řekl o levicových populistických postavách jako Bernie Sanders a tehdejší vůdce britských labouristů Jeremy Corbyn. “Jsme připraveni to převzít.” Je to globální revolta. Je to duch doby.“ Pro Bannona a pro téměř každého, kdo se podílí na jeho rozptýleném hnutí, je odpor proti impériu spojen s projektem zachování duchovního charakteru národa. A byla tu ještě jedna věc, o které se mnou později dlouze mluvil a které se levice vyhýbala – částečně proto, že by to podle jeho názoru znamenalo zpochybnit všechny naděje a sny o vybudování silnější sociální záchranné sítě nebo zpomalení změny klimatu. .

To byl globální dolarový systém. Celosvětové používání dolaru k vypořádání mezinárodních transakcí a amerických dluhopisů jako důvěryhodného prostředku pro světové centrální banky k ukládání jejich měnových rezerv umožňuje americké vládě utrácet daleko nad rámec svých příjmů s vědomím, že finanční trhy budou fungovat jako úvěr. karta s téměř nekonečným limitem. To Americe umožnilo utratit o 31 bilionů dolarů více, než přijala od konce studené války, protože americká vojenská dominance a stabilní vláda slouží jako záruky. Tento systém, varoval Bannon v sérii brožur s názvem „Konec dolarové říše“ (elektronicky publikované ve spolupráci s hlavním sponzorem jeho pořadu, makléřem drahých kovů Birch Gold), se rozpadá – „ne rychle, ale nevyhnutelně.“ Pokud svět skutečně opustí dolar, dny Ameriky jako světové velké vojenské síly náhle skončí.

N **Summitu** ATO jsou pečlivě zinscenované veřejné podívané. Většina podrobností o vojenské pomoci a dlouhodobých strategických plánech byla vyjednána zpětnými kanály dlouho předtím, než v červenci dorazily delegace a hlavy států. Bezpečnost byla přísná až absurdní. Hordy reportérů z celého světa se o tom sjely, ale téměř každý trávil čas odříznutý od skutečného jednání, natáčením spotů a čekáním v obrovské hale zřízené jako mediální centrum.

Před oficiálním zahájením konference uspořádal odcházející generální tajemník NATO Jens Stoltenberg tiskovou konferenci s Kajou Kallasovou, předsedkyní vlády Estonska, která se stala hrdinkou a nepravděpodobnou celebritou, když připravila svůj malý pobaltský národ na válku. „Estonsko jde příkladem,“ řekl Stoltenberg jako jeden z mála členů NATO, který věnuje více než 3 procenta svého hrubého domácího produktu na vojenské výdaje. Dohodnutý minimální cíl aliance pro výdaje na obranu jsou 2 procenta HDP ve srovnání se 3 procenty pro USA, které mají ekonomiku téměř stejně velkou jako celá Evropa. Až donedávna jen velmi málo členů skutečně splnilo cíl 2 procent – což vedlo bývalého prezidenta

Donalda Trumpa k tomu, že opakovaně zpochybňoval, proč Amerika utrácí tolik na zaručení bezpečnosti Evropy, a vyhrožoval, že nechá Rusko dělat „sakra, co chtějí“ zemím, které se rozhodly spoléhat na Americe. Tento komentář vyvolal šok po celém světě. “Děláme skutečný pokrok,” řekl Stoltenberg později tisku a během summitu hrdě citoval skutečnost, že nyní 23 z 32 členských zemí NATO splnilo minimum. Evropa se připravuje na válku a na budoucnost, v níž již nelze důvěřovat Americe, že zaručí její bezpečnost.

Válka na Ukrajině dala Západu bolestně najevo, že samotné peníze se nepromítají do druhu surové síly, kterou je zapotřebí k vítězství v totální válce mezi moderními armádami. Jak se naše ekonomika stále více financovala a naše výroba se přesouvala do Číny, západní lídři se začali probouzet do širší výrobní krize – což se v Americe ukázalo ze skutečnosti, že Čína má 230krát větší kapacitu na stavbu vojenských lodí než Spojené státy. Na skutečnost, že několik amerických továren vyrábějících 155mm dělostřelecké granáty se ukázalo jako neschopných uspokojit potřeby Ukrajiny. Někteří odborníci na politiku zde tvrdí, že musíme utratit mnohem více – dokonce 6 procent HDP – abychom rychle obnovili naši obranu, zaručili naši bezpečnost spojencům od Jižní Koreje po východní Evropu a připravili se na možnou válku na dvou frontách s Ruskem a Čínou. Problém je v tom, že si skutečně nemůžeme dovolit takové utrácení, pokud nerestrukturalizujeme způsob, jakým platíme za dávky, jako je zdravotní péče a sociální zabezpečení – nebo nepříspěváme dále k našemu spirálovitě rostoucímu dluhu. Evropa čelí podobným nemožným rozhodnutím.

Před dávnou dobou mi Vance řekl, že první politickou knihou, kterou kdy četl, byla *SMRT ZÁPADU* od Pata Buchanana, a že tato kniha **STÁLE TVOŘÍ JEHO MYŠLENÍ.**

Když jsem se ubytoval, dostal jsem SMS, zda bych nechtěl navštívit malý alexandrijský dům, který JD Vance nazývá svým domovem, když je ve Washingtonu. Když jsem tam dorazil, popíjel whisky s malým okruhem přátel a pomocníků, zatímco se uvolnil na pohovce

v teplákách a ponožkách se žlutými kachnami. Schůzka byla mimo záznam, ale já jsem novinář (ten, kdo psal o Vance), a tak jsem si nemohl pomoci a zašeptal modlitbu, že Trump náhodou zavolá a já tam budu svědkem toho, jak Vance požádá, aby se připojil k tiket — okamžik, který, ať už vyhraje nebo prohraje, bude označovat jednu z nejvýznamnějších voleb běžeckého kamaráda v americké historii. „Ze systémového hlediska jsou v politice skutečně jen dvě věci, které něco skutečně znamenají,“ řekl mi později Jeremy Carl, který sloužil jako zástupce náměstka ministra vnitra v Trumpově administrativě. „Elon [Musk] kupuje Twitter,“ řekl, čímž měl na mysli, že pravice má nyní nefiltrovaný kanál, „a aby se objevil někdo, kdo by z MAGA udělal něco většího, než je sám Trump. To by skutečně představoval potenciální výběr Vance.“

Před dávnou dobou mi Vance řekl, že první politickou knihou, kterou kdy četl, byla *Smrt Západu* od Pata Buchanana, a že tato kniha stále formuje jeho myšlení. Poté, co mi to řekl, jsem si ji koupil a přečetl a byl jsem překvapen, když jsem zjistil, že téměř dokonale předznamenává populistický vzestup v době, kdy Vance právě nastupoval do primárek o své křeslo v americkém Senátu v Ohio. Vyvolalo poplach ohledně klesající porodnosti na Západě a globalizace a tvrdilo, že imigrace ničí charakter a sociální soudržnost Ameriky. Západní elity, napsal Buchanan v úvodu, „nezdá se, že je jedno, jestli konec Západu přijde depopulací, kapitulací národnosti nebo utopením ve vlnách imigrace z třetího světa“.

Buchanan byl odmítnut jako „paleocon“, když v letech 1992 a 1996 kandidoval na prezidenta. Když se ale Bannon v roce 2016 ujal funkce šéfa Trumpovy kampaně, udělal z Trumpova závěrečného řeči velmi buchanovské poselství. Poslední televizní reklama kampaně, zveřejněná tři dny před volbami, byla mnoha pozorovateli vysmátá jako bizarní dvě minuty. „V těchto volbách jde establishmentu o biliony dolarů,“ řekl Trump. Reklama představila

myšlenku, která je nyní na online pravici téměř klišé, která formovala světonázor mladších konzervativců, jako je Vance: „Nejste občanem národa,“ zní věta. „Jsi imperiální poddaný.“

Další **den** jsem se zúčastnil takzvaného obranného průmyslového fóra, kde šéfové některých z největších světových dodavatelů zbraní seděli v panelech a sdíleli svůj názor, že Západ potřebuje rychle a drasticky zvýšit nákup válečného materiálu. Možná to bylo naivní, ale čekal jsem, že uslyším, že lidé alespoň namluví myšlenku, že by se lídři mohli pokusit ustoupit ze spirálovité geostrategické soutěže, která nás staví „právě na pokraj třetí světové války“, jako bývalý protiteroristický úředník druhé administrativy George W. Bushe mi řekl: „a já se nesnažím být alarmista.“

Slyšet všechny ty řeči o nekompromisním krvavém odhodlání od nejvyšších vůdců NATO bylo něco lehce surrealistického: Převážně mají tendenci být staršího věku ve středním věku, štíhlí a hloupí, s výrazem spíše modernistických architektů nebo profesorů matematiky. než váleční manažeři. Stoltenberg, bývalý norský premiér, měl brzy po summitu odejít z funkce generálního tajemníka. Sledoval jsem, jak Biden vychvaloval svou službu na večerním galavečeru, když připínal Prezidentskou medaili svobody na Stoltenbergova vysoká hubená ramena. Jeho náhradou jako tváří aliance měl být liberální bývalý nizozemský premiér Mark Rutte, odlitý do téměř stejné formy. „Určitě se do té role hodí,“ slyšel jsem Francise Farrella, reportéra listu Kyiv Independent, říkat, než se stalo oficiálním, že Rutte tu práci má. „Vysoký, brýlatý Severoevropan, který je prostě velmi čistý a na místě.“

Na tiskové bezpečnostní kontrole jsem narazil na Keitha Gessena, ruského amerického spisovatele, spoluzakladatele literárního časopisu *n+1* a mladšího bratra M. Gessena, jednoho z nejvlivnějších světových kritiků Putinova režimu. Zeptal jsem se Keitha, co si myslí o shromáždění, kde se nejmocnější lidé světa shodli, že „Rusko zůstává nejvážnější, bezprostřední a dlouhodobou hrozbou“, jak mi řekl Kallas, estonský premiér. „Nejsem... si jistý, co

si myslím,” řekl. Řekl mi, že byl na Veřejném fóru NATO, vedlejší show pořádané ve spolupráci s think-tanky, jako je Atlantická rada – které bylo navzdory názvu zcela uzavřené pro veřejnost. Mluvil s některými Ukrajinci, kteří vyjádřili chmurný názor, který bylo jen málo vůdců ochotno veřejně přiznat: „Vládne tam ‚nálada příměří‘,“ řekli. Ukrajínští vůdci se nyní údajně chystali vést jednání v Saúdské Arábii.

Takhle to nemělo dopadnout. Když Biden pronesl v roce 2022 svůj projev, v němž oznamoval válku na Ukrajině jako epochální boj za záchranu našeho světového řádu, chlubil se, že Amerika využila svou moc nad světovým obchodem v „novém druhu ekonomického státnictví s mocí způsobovat škody, které soupeří s armádou. moc.“ Slíbil, že „redukuje rubl na trosky“ a že Rusko zažije ekonomickou katastrofu. Ale ruská ekonomika roste rychleji než kterákoli země, která je stále v americkém systému. Sankce nakonec měly neúmyslný seismický účinek, protože ukázaly, že hlavní mocnost by mohla být vykopnuta z finančního systému založeného na dolarech, aniž by čelila pohromě.

To bylo teoreticky možné, protože americké ministerstvo financí a Federální rezervní systém hrály v posledních několika desetiletích jedinečnou roli v geopolitické mocenské struktuře. Pro japonskou automobilku prodávající auta v Mexiku je velmi komplikované jít na trh a vyměnit jen za peso. Takže 58 procent zahraničních transakcí je vypořádáno v dolarech, i když obchod nemá nic společného se Spojenými státy. Během rané éry po druhé světové válce byly dolary kryty zlatem, ale tento systém se rozpadl v roce 1971, kdy Francie poslala loď do New Yorku a požadovala, aby USA předaly fyzické zlato představující její držbu. Ukázalo se, že americké zlaté trezory ve Fort Knox byly ve skutečnosti příliš malé, takže prezident Richard Nixon dohodl se Saúdskou Arábií dohodu, na jejímž základě se království zavázalo vyměňovat svou ropu výhradně v dolarech – což přesně neznamenovalo, že hodnota dolaru byla navázána na ropu, ale vytvořila záruku, že zahraniční věřitelé a centrální banky budou moci

vyměnit dolary za komoditu, která pohání celou světovou ekonomiku. Dolary se staly největším americkým „exportem“. To udrželo hodnotu naší měny vysoko a umožnilo americké vládě zadlužit se prostřednictvím prodeje státních dluhopisů na mezinárodních trzích. Ale něco to stálo: Síla dolaru způsobila, že zboží a komodity vyrobené v americké „reálné“ ekonomice byly drahé a poškodila její konkurenci na vznikajícím globálním trhu.

Toto je systém, který posedl Bannon. Ale sotva o tom mluví jen pravičáci. „Je to prospěšné pro elity finančního průmyslu,“ napsal středolevý ekonom Yakov Feygin v roce 2020 ve vlivném článku, „které sklízí odměny za zprostředkování přílivu kapitálu na americké trhy, zatímco náklady na neobchodovatelné služby, jako je školné, zdravotní péče a nemovitosti rostou pro všechny ostatní.“ Mimo USA vlády chudších zemí často potlačují místní mzdy a mají obchodní přebytky, aby mohly hromadit dolary. Všechny tyto obchodní nerovnováhy opět přinášejí výnosy držitelům globálního kapitálu. „Ve všech zemích,“ napsal Feygin, „elity vítězí.“

Dolarový systém vytvořil zvrácenou dvojí pobídku pro americkou armádu, která systém udržuje. Umožňuje nám financovat obrovské výdaje na hyperkomplexní zbraně a umožňuje nám vyhodit stovky miliard dolarů na podporu ukrajinských a izraelských válek. “A co zbraně?” Brzy jsem uslyšel křičet propalestinského delegáta v kaffiyeh z podlahy Demokratického národního shromáždění během děkovné řeči Kamaly Harrisové. V USA, napříč celým politickým spektrem, si stále více uvědomujeme, že tento systém geopolitické kontroly nyní do určité míry funguje na autopilotu. Ale také to umožnilo zbytečné utrácení a vyhloubení průmyslové základny potřebné k výrobě jednoduchého válečného materiálu, jako jsou dělostřelecké granáty a munice protivzdušné obrany, které ozbrojené síly Ukrajiny tak zoufale potřebují. A zbrojení dolaru okázale selhalo, protože Rusko mělo stále spoustu farem a továren schopných

produkovat skutečné zboží, takže odříznutí od západních trhů nevedlo k masovému nedostatku. Objevilo se nové nebezpečí – že se ostatní mocnosti poučí z ruského příkladu.

Keith a já jsme se připojili k davu novinářů v místnosti bez oken, kde měli Stoltenberg a Zelenskyy rychlý rozhovor. Stoltenberg zopakoval vágní frázi, která se na summitu stala módním slovem – že NATO se zavázalo k „nezvratné“ cestě Ukrajiny ke vstupu do aliance, i když je nepravděpodobné, že Rusko přijme mírovou dohodu bez závazku, že Ukrajina zůstane mimo. Seděli jsme se Simonem Shusterem, *starším korespondentem Time*, který napsal životopis Zelenského s názvem *The Showman* a který informoval o nepříjemných faktech o válečné únavě a vysoké korupci na Ukrajině, k nimž se mnozí západní reportéři zdráhali. “Zastřelí tě, až vejdeš?” zažertoval Keith. Po období otázek se Keith zeptal Shustera, co viděl a co jsme možná nezachytili. “Zelenskyy je velmi naštvaný,” řekl nám Shuster. “Nepřekvapilo by mě, kdyby se tam pohádali těsně předtím, než přišli na scénu.” Zeptal jsem se ho, co vlastně znamená „nevratná“ cesta ke členství v NATO. Pokrčil rameny. “Nic není nevratné,” řekl.

Keith při pomyšlení na amerického prezidenta, který měl být tvářící celé této události, vrhl ironický pohled. “No,” řekl, “nic než čas.”

Měl jsem **v kapse kartu**, se kterou jsem nakonec mohl obchodovat. Byl jsem si docela jistý, že Vance bude Trumpova volba. Moje sebevědomí nemělo nic společného s ničím, co jsem se naučil od samotného Vance – pochází z let rostoucí obeznámenosti se světonázorem lidí jako Bannon a mladých mužů posedlých vzpíráním, kteří tvoří americkou pěchotu – první pohyb. Trumpovi se možná líbila myšlenka vybrat si středního prointernacionalistického republikána. Ale jak mi kdysi řekl Bannon, Trump je „zatraceně umírněný“ ve srovnání s lidmi, kteří z něj udělali symbol systémového zúčtování, a měl jsem problém si představit, že by zastupovali někoho, jako je guvernér Severní Dakoty Doug Burgum, který by podle všeho byl zmaten myšlenkou, že rozsah americké finanční a vojenské síly podryvá vitalitu národa.

Mluvil jsem s Bannonem během vnitrorepublikové bitvy o to, kdo nahradí Nancy Pelosiovou ve funkci předsedkyně sněmovny. Bannon tvrdil, že i toto byl boj o dolarový systém a světový řád. “Celá občanská válka na Capitol Hill právě teď?” řekl tehdy. “To je skutečný boj o peníze a moc, o to, jestli dokážete dál zadlužovat americký lid.”

Nikdy jsem opravdu nepomyslel na někoho, jako je floridský kongresman Matt Gaetz, který většinou působí jako válečník kultury MAGA, jako antiimperialistický odpadlík. Ale s Bannonem to všechno souviselo. Dokonce i populističtí demokraté jsou „neoliberální neokoni“, což je fráze, kterou rád používá k propuštění jakéhokoli politika, který neprojevuje zájem o rozplétání pořádku. „Abys to myslel vážně, musíš být antiimperiální,“ řekl Bannon přezíravě o Chrisi Murphym, senátorovi z Connecticutu, o kterém jsem tehdy psal, který ve skutečnosti sdílí mnoho tradicionalisticky znějících kritik toho, jak náš propojený svět zanechal prázdnotu. smysl v životech lidí. Bannon řekl: „Je tam venku a podporuje dodatek 100 miliard dolarů pro Izrael a Ukrajinu, který si absolutně nemůžeme dovolit. Impérium je základním způsobem moci. Pokud nejste připraveni postavit se Wall Street a bankám,“ což by pro Bannona znamenalo konfrontaci se samotnými základy finančního systému, „nikdy nic neuděláte. Všechno jsou to řeči.”

“Ale lidé se probouzejí,” řekl mi. “Jakmile mluvíte o tom, jak je systém financován, jsou zatraceně zuřiví.” Diváci z dělnické třídy mohou pochopit, že se systémem něco není v pořádku, ale nemohou na to dát prst.“ Bannon, který své publikum nazývá „armádou probuzených“, si dal za úkol vše vysvětlit. „Populismus je systém versus antisystém, to je celý příběh. Republikáni ve všech těchto superčervených okresech MAGA, kteří to nepochopí, budou napadeni,“ řekl. “V této zemi dojde k revoluci, tak či onak.”

Na vrcholu došlo k klíčovému okamžiku, dlouho do přehlídky prohlášení a panelů, které se začaly rozmazávat. V jednu chvíli jsem narazil na kanadského premiéra Justina Trudeaua, který měl

tiskovou konferenci k tuctu zakalených reportérů. Ale všichni byli vzrušeni a sledovali, jak Biden vystoupil společně se Zelenským. Biden, sotva dva týdny od debaklu v debatě, pronesl svůj krátký úvodní projev. Pak se otočil a představil Zelenského jako „prezidenta Putina“.

Měl jsem dlouhý a upřímný rozhovor s vysokým úředníkem z evropské mocnosti, který se tak staral o zachování pečlivě zorganizované prezentace summitu, že mi zpočátku ani nedovolil, abych ho anonymně citoval. Když si ale Trump krátce po skončení summitu vybral Vance, zavolal mi, abych promyslel, co by výběr znamenalo, a na oplátku souhlasil, že za tento příspěvek bude mluvit.

„Řeknu vám to ze své perspektivy,“ řekl o okamžiku „prezidenta Putina“. „Moc je družina.“

“Jste prezidentem Francie, víte, a máte tuto družinu a každý, kdo byl důležitý, tam byl se svými družinami.” A když představil ‚prezidenta Putina‘, všichni zalapali po dechu a dívali se jeden na druhého. Bylo to jako... *Ted' je po všem.* “

Načrtl obrázek globální mocenské struktury, která do značné míry spočívá na veřejné víře, která pokulhává. “Neuvěřitelná věc na tom, že jste na tom summitu,” řekl, “je to, že uvnitř procházíte těmito místnostmi, kde vidíte desítky a desetiletí materiálu o tom, jak v podstatě vytvořili souhlas.”

Lidé jako Bannon nevymysleli odpor vůči americkému impériu. „Na začátku byla obrovská skepse,“ řekl tento Evropan s odkazem na rok 1949, kdy vznikla aliance NATO. “Od samého počátku zakládali tyto věci nazývané informační centra NATO, které byly v podstatě think-tanky, aby to vysvětlily a ospravedlnily.”

Organizace jako German Marshall Fund a Atlantic Council to všechno udělaly sofistikovanější a zastávají kvazioficiální roli v obraně globálního pořádku. Vnímání veřejnosti je prvořadé, a proto

Bidenův gaffe vytvořil takovou hrůzu.

„Skutečným smyslem NATO není mluvit o hodnotách a globálním řádu,“ řekl Evropan. „Je to o tom, jak se vrhnout přes ruské armády nebo jak provádět operace na nebi Baltského moře.“ Všechno, co bylo vytloukáno v tajnosti. „Pak každý rok na těchto konklávech dělají politické zprávy.“

Bouřka **konečně** prolomila horko, kvůli kterému bylo vkročit ven tak mizerně. Když jsem se díval na Bílý dům, obloha nabrala apokalyptický odstín zelené. Chvíli jsem byl uvězněn v baru v hotelu Washington, když konečně propukla bouře, a na okamžik se šílený ruch, který zavládl v DC, zastavil, aby nechal pršet.

Když se počasí umoudřilo, vzal jsem kolo, které jsem si půjčil z recepce mého hotelu, a jel jsem do Capital Hilton, abych se setkal s mužem jménem Sumantra Maitra, který právě mluvil na NatConu, kde měl Vance hlavní slovo, a lidé byli rozlití k pití a párty. Šli jsme do baru u PJ Clarke, abychom si promluvili. Maitra, 38, se narodil v Indii, vyrůstal na Novém Zélandu a v Anglii a nyní žije v Richmondu, kde převzal roli ředitele výzkumu pro American Ideas Institute, který vydává *American Conservative*. Časopis je zjevně antiglobální, ale zdá se, že Maitra se nakonec připojí k dlouhé řadě emigrantů – od Henryho Kissingera přes Zbigniewa Brzezinského až po Zalmaye Khalilzada – kteří měli vedoucí roli v řízení amerického impéria.

Pro mě použil svou frázi „spící NATO“, aby popsal, jak se americké bezpečnostní zaměření přesouvá od Evropy, když ustupuje z role garanta světové bezpečnosti. „Můžeme mít bilaterální vztahy,“ řekl, a říci partnerům, „To je nyní vaše zodpovědnost, protože máme na práci jiné věci.“

“Opravdu si nemyslím, že USA jsou chytré impérium,“ řekl. Naše systémy moci vyrostly příliš nahodile – byla to spíše náhoda, že Amerika vystoupila z druhé světové války v pozici nesrovnatelné síly, než nějakým pečlivým plánem. Dokonce i ty kabely a datová centra

ve Virginii tam skončily, protože několik prvních webových podnikatelů náhodou našlo místo poblíž výzkumných center ministerstva obrany jako vhodné. “Jsou dvě věci, které potřebujete pro impérium,” řekl Maitra. “Za prvé, musíte mít třídu imperiálního důstojníka, kterou vy chlapi nemáte.” Není to jako Britské impérium. Nevycvičíte lidi, aby byli imperiálními.”

Druhý bod odrážel Bannona a Vance. “Impéria ve skutečnosti prospívají lidem z dělnické třídy v jádru.” Tvrdil, že Britské impérium přes všechny své chyby – a Maitra si toho byla dobře vědoma – provedlo to, co ekonom Herman Mark Schwartz nazval „přenos skutečných zdrojů z periferie“, když definoval, co to skutečně znamená být říše. “Tu výhodu nedostanete pro někoho, kdo žije v Ohio.” Jediní lidé, kteří z toho mají prospěch, jsou obchodníci se zbraněmi, Boeing, Lockheed a všechny podobné věci. To není chytré impérium.”

Bannon někdy vtipkuje, že je leninista, což může znít zvláště od někoho, kdo také říká, že Trump je sotva dostatečně pravicový, aby mohl být zapojen do projektu, který prosazuje. Ale v dnešní době je všechno zamotané. Maitra také vychoval Lenina a jeho myšlenku, že „zásadní střet není mezi kapitálem a prací“, jak řekl Maitra. “Je to mezi národním kapitálem a mezinárodním kapitálem.” Vtipkoval, že by mu „zničilo kariéru“, kdybych z něj nakonec udělal marxistu. Ale „Marx měl v zásadě pravdu,“ řekl, když viděl síly mezinárodního kapitálu a vojenskou moc jako nerozlučně spojené. „A v USA ztratil národní kapitál,“ řekl, protože obchodní dohody jako NAFTA a širší světová ekonomická struktura podkopaly „skutečnou“ produktivní ekonomiku, kterou dnes chtějí obnovit populisté z pravice i levice. “Takže je to ekonomický problém.”

Poslední den summitu mi Shuster, který musel předčasně odejít, dal svůj průkaz, abych se dostal do takzvaného veřejného fóra.

Evropský úředník byl řezavý, když mluvil o tom, co se děje v tomto křídle kongresového centra, a řekl, že neoficiální typy se „zahalily do hanby“, když se snažily vyslat vizi globálního řádu, která byla zcela

pozitivní a v níž by jakýkoli krok zpět od této vize – jako mírová dohoda, která by na Ukrajině postoupila půdu pod nohama – byl katastrofální ranou. To vytvořilo binární soubor: Buď jste plně věřili v dobro systému, nebo jste byli ochotni vidět, jak vybuchne.

Domluvil jsem si rozhovor s Heather Conleyovou, ředitelkou German Marshall Fund, vysoce nabroušenou odbornicí na zahraniční záležitosti, od které jsem očekával, že nabídne řadu nudných povídaní. Právě dokončila rozhovor s nizozemským admirálem Robem Bauerem, což znamenalo poslední „horký výplach“ summitu – pozitivní analýzu toho, co bylo zjevně několik napjatých dní. “Na Západě musíme pochopit, že to není samozřejmost,” řekl. “Bezpečnost a stabilita.”

V zákulisí podal Conley překvapivě upřímný obrázek. “Myslím, že jsme odvedli špatnou práci,” řekla, “v tomto rozhovoru jsme ztratili americký lid. Naší dohodou bylo, že jsme řekli: „Máme to“ – washingtonské elity a specialisté na zahraniční politiku. A za posledních 20 let jsme neměli pocit, že jsme to dostali, že?”

Byla připravena čelit krizi víry. “Nepovedlo se nám to,” řekla. “A tak teď musíme vést zcela nový rozhovor s americkým lidem, abychom popsali, co je v sázce, co to bude stát a co se stane, když nebudeme úspěšní.”

Conley si jasně uvědomoval, že běžní Američané se náhle ptají na velké otázky o systému, který formoval jejich svět. A chtěla je přesvědčit, že Bannonův projekt zrušení impéria bude mít strašlivé následky. „To, co zažíváme,” řekla optimisticky, „je znovuzrození transatlantiků. A za to musíme poděkovat Vladimíru Putinovi a Si Ťin-pchingovi.” Přichází civilizační boj.

Bar Marriott připojený ke kongresovému centru nějak zůstal otevřený pro veřejnost přes všechna extrémní bezpečnostní opatření, a právě tam jsem sledoval Bidenovu závěrečnou tiskovou konferenci summitu. Streamoval jsem to na svém notebooku, když jsem seděl

vedle černého důstojníka NCIS ve středním věku, který se ironicky zeptal ruského barmana, co si ten týden myslel o davech. “Učili mě, že když nemáš nic hezkého říct,” odpověděl barman, “neříkej nic.” Pár přátel novinářů, které jsem znal ze zpravodajství o afrických operacích Wagner Group, ruského žoldáckého útvaru, se ke mně připojilo a nakonec jsme mluvili s 25letou Ukrajinou jménem Yana Rudenko, která byla uvězněna v Kyjevě. předměstí Bucha, když je dobyly ruské jednotky a přežily masakr stovek civilistů, než byli Rusové nuceni se stáhnout. Nyní žila jako uprchlice v Nizozemsku a vedla crowdsourcingové úsilí o výrobu domácích dronů. Vyhrála něco, čemu se říká NATO Youth Challenge a odměňuje lidi, kteří pracovali na podpoře mise aliance. Dostala emoce, když popisovala své uznání za způsob, jakým se Amerika alespoň zpočátku sjednotila a vyvinula národní úsilí na podporu ukrajinského úsilí. Potýkala se však s tím, jak západní vůdci hovořili o Ukrajině jako o signálu, že je čas připravit své vlastní země na válku. “Dnes to bylo hořkosladké, když řekli: ‘Můžeme se učit od Ukrajiny’,” řekla. “Do prdele – budeš se učit od Ukrajiny, ale my umíráme pro ty znalosti.” Omluvila se za nadávky a znovu řekla, jak si váží podpory NATO. Ale když se do toho pustíte, smyslem protilodních střel, stíhacích bombardérů a rojů dronů bylo zničit infrastrukturu a zabíjet lidské bytosti. “Využívají nás ke změně standardů,” řekla. Ale jsou to Ukrajinci, kdo umírají. “Takže v tomto smyslu jsem naštvaný, protože nás využívají.”

Po **summitu** jsem odletěl do Nashvillu na velmi odlišný druh setkání, kde jsem diskutoval o budoucnosti světového řádu. Byla to soukromá akce, na kterou mě pozvali redaktoři *IM-1776* — dobře navrženého intelektuálního čtvrtletníku, který dává hlas nejnacionalističtějším proudům dnešní americké pravice. Poprvé jsem se o časopisu dozvěděl, když jsem slyšel podcastový rozhovor se Samuelem Finlayem, veterinářem z Oklahomanu a Afghánistánem, který publikoval článek v jednom z jeho prvních čísel s názvem „Kayfabe v Kyjevě“. Název si vypůjčil termín z profesionálního wrestlingu, který se používá k popisu hraných dramát, která

promotéři propagují prodej vstupenek. Finlay navrhl, že američtí vůdci nyní používají stejnou taktiku, aby získali podporu pro velký imperiální projekt. Napsal, že mezi liberály „proudila krvežíznivost“, „jasně v nich živená manažerskou třídou“.

Finlay v rozhovoru popsal pohled, který nyní běžně slýcháte napravo, a který objasňuje celý matoucí obraz toho, jak víra v zakořeněnost a tradice zapadá do nenávisti ke globálnímu kapitálu a následně s odporem vůči vojensko-průmyslovému komplexu. .
Poslední dva z těchto názorů jsou v rozporu se vším, co americká pravice zastávala od druhé světové války. Ale nyní lidé jako Finlay došli ke stejnému „probuzení“, které se Bannon snaží podnítit: že tento systém funguje proti zájmům lidí, kteří skutečně věřili a sloužili naší armádě.

Dnes Finlay řekl: „Máte tu třídu lidí, kteří neuvažují v podmínkách zemí.“ V konzervativních kruzích často uslyšíte, že americká „třída válečníků“ – o které se napravo často věří, že pocházela z etnicky skotských irských, nepřiměřeně jižních rodin, které vojenskou službu považují za rodinné dědictví – byli těmi, kdo vykrváceli při budování našeho impéria. a skončili u NAFTA, fentanylu a pobřežního establishmentu, který je a jejich hodnoty považuje za zaostalé a nebezpečné. Zdá se, že jen málo politiků na vysoké úrovni nebo volených představitelů, se kterými jsem mluvil, chápe, jak rychle se tento druh pohledu v Americe rozšířil. Ale je to alespoň částečně důvod, proč, s výjimkou námořní pěchoty, nyní každá pobočka americké armády čelí nedostatku náboru. Naše armáda se skládá z různorodé skupiny dobrovolníků a přitahuje opravdově věřící bojovníky ze všech druhů etnického původu. Ale potýká se s rychlým poklesem náboru ze své tradiční základny mladých bílých mužů.

Finlay popsal, jak šel na setkání veteránů a viděl staré muže, kteří povstali a mluvili o tom, jak bojovali za Boha a vlast. “A pamatuji si, že jsem se naštvál,” řekl. “Protože vím jistě, že nikdo na druhé straně své přísahy nemyslí na země, natož na Boha.”

“Vědí, že těmto věcem věříme, a budou manipulovat,” řekl. „Jižané jsou janičáři manažerské třídy. A to je fakt. Milujeme tuto věc jako nikdo jiný. A přesto nás tahle věc nenávidí.”

Událost *IM-1776* v Nashvillu byla večírkem a rozhovorem s Erikem Princem, průmyslovým potomkem z Michiganu a bývalým Navy SEAL, který založil soukromou vojenskou společnost Blackwater a který se během války v Iráku stal postavou symbolizující celé příjemné spojení militarismu a korporací. moc, která formovala druhou Bushovu administrativu. Ale Prince strávil posledních několik let vyprávěním zcela odlišného příběhu o roli Blackwatera v Iráku a o tom, proč společnost vytvořil: V této verzi, zaplavené falešnými dolary vytištěnými Fedem, jeho vůdci zajatí totalizující ideologií, která Svět by měl být začleněn do amerického systému, americká armáda se stala příliš neefektivní a nereseriovní na to, aby vedla skutečnou válku. „Ať už je to armáda, která to nedokáže udělat v Iráku nebo Afghánistánu,” řekl toho večera, „nebo jak jsme dovolili chlapům v žabkách uzavřít Suezský průplav...” Nechal tu myšlenku uležet. minutu.

A pak Prince řekl, že Amerika se musí podívat – jak jsem kdysi citoval Vance v tomto časopise – na Andrewa Jacksona, „který byl skvělým prezidentem a mimochodem proti centrálnímu bankovníctví,” řekl za hlasitého jásotu. Řekl, že takzvaný systém kořisti, který Jackson zavedl do federální státní správy a který umožňuje prezidentovi svobodně najímat spojence a propouštět nepřátele, by se měl vrátit, což je opakem toho, co Trump jasně řekl, že má v úmyslu udělat v clearingovém centru napříč vládou. . Pak to Prince vrátil zpět do dolaru. Armáda se stala „tak velkou a nezodpovědnou,” řekl, „kvůli nekryté měně, kde si Kongres může přivlastnit bilion dolarů ročně navíc a utratit je za sebe a za hlouposti... Je to jako Amerika s neomezenými koblihami.”

Mark Granza, šéfredaktor *IM-1776*, mi řekl, že do pivovaru, kde se akce konala, na periferii masivní bitcoinové konference, která přivedla do města 20 000 lidí a kam Trump, přišlo asi 250 lidí. sám

měl brzy pronést řeč. Prince je v těchto kruzích hvězdou, ale i tak mě šokovalo, kolik lidí, které jsem znal, se objevilo – veteráni speciálních jednotek a prepperové ze zapadlých lesů a velké množství velkých jmen z Twitteru, z nichž někteří nejsou pravicoví. . Akci zčásti organizoval Nick Allen, který provozuje Sovereign House, prostor pro akce v centru Manhattanu, který je polooficiálním sídlem scény Dimes Square nervózních a často pravicových spisovatelů a umělců. Allen mě představil Princeovi, když jsem vešel dovnitř. Byl znatelně fit a nenáročný, středně vysoký a ležérně oblečený v džínách a kostkované košili s knoflíky a rukávy vyhrnutými k lokti. Chvilí jsme si povídali o tom, jak jsem byl právě zatčen a deportován ze Středoafričké republiky v domnění, že tajně pracuji pro amerického vojenského dodavatele (jiného); pak jsem prince nechal napospas vznášejícímu se mraku fanoušků, kteří ho obcházeli celou noc. “Zůstaň tam v bezpečí,” řekl mi. “Máš těžkou práci.”

Po události, která byla jinak mimo záznam, jsem kouřil cigaretu s Granzou a on objasnil, že mohu citovat to, co bylo řečeno během diskuse o otázkách a odpovědích, kterou měl Prince s *redaktorem IM-1776* .

Diskuse se stále vracela k dolaru. Redaktor *IM-1776* poznamenal, že dnes Amerika utrácí více na úroky z dluhu než na armádu. Prince řekl, že musíme využít „jakékoli nezbytné právní prostředky“, abychom drasticky snížili federální rozpočet. “Myslíte si, že jsme v bodě,” zeptal se redaktor, pokud by nebyla přijata drastická opatření, že “věci fiskálně vybočují z kolejí?”

“Určitě se blížíme k výmarské úrovni dluhu,” řekl Prince. „A podívejte, dolar jako světová rezervní měna je podepřen iluzí americké vojenské hegemonie. A když neustále selháváme, naši přátelé to vidí a naši nepřátelé *to opravdu* vidí, takže to zkoumají a testují. A čím více nadužíváme sankce, tím více lidí se stěhuje pryč.“

Posun od dolaru jako globální rezervní měny by v Americe způsobil „krutý šok,“ pokračoval. Ale donutilo by to Ameriku alespoň uvést své výdaje zpět do souladu se skutečnou kapacitou naší výroby. To by znamenalo zničení našeho systému sociálního zabezpečení nebo našeho obranného aparátu, případně obojího, ale podle jeho názoru jsou naše výdaje tak odtržené od naší materiální reality, že by to stále byla „zcela dobrá věc“.

Konečně mluvil o zjevné geopolitické otázce, kterou máme. „Podívejte, Putin napadl Ukrajinu,“ řekl, „to neschvaluji.“ Zopakoval však názor vyjádřený často na pravici – a ještě častěji na antiimperialistické levici –, když řekl, že jak se aliance NATO rozšiřuje stále blíže k ruským hranicím, může očekávat reakci. „V tuto chvíli,“ řekl, „NATO ve skutečnosti není aliance. Je to protektorát.“

Ocenil Trumpa – opakoval uznání, které Stoltenberg implicitně přiznal i bývalému prezidentovi, i když jen málokdo v alianci rád přiznává, co tento posun vyvolalo – za to, že tlačil na členy NATO, aby zvýšili své výdaje na obranu. Stále však žasl nad tím, že Amerika přijímá tolik odpovědnosti za zaručení bezpečnosti zemí, jako je Německo. „Je to třetí nejbohatší země na světě,“ řekl, „a oni to vůbec neberou vážně.“ Nemohli dát dvě sračky. Nevím, proč my daňoví poplatníci musíme toto úsilí dále financovat.“

Německo, kde kancléř Olaf Scholz teprve nedávno slíbil, že země zahájí takzvanou Zeitenwende, která se po více než půl století, kdy se vyhýbalo pokusům o vystupování jako vojenská síla, znovu vyzbrojila, zažívá těžce postižený průmyslový sektor. americkými sankcemi na vývoz ruského plynu a nemá v plánu masivně omezovat výdaje na svůj sociální stát. Země nedávno oznámila, že vzhledem k rozpočtové realitě nebude mít ani peníze na pomoc ukrajinskému válečnému úsilí. A Německo je zdaleka největší ekonomikou v Evropě. Nový britský labouristický premiér Keir Starmer se dostal k moci s příslibem, že zvýší vojenské výdaje Spojeného království až na 2,5 procenta jeho HDP, což je v dlouhém

schématu historie mizivě malá část národní ekonomiky, kterou lze vynaložit na udržení své bezpečnosti. K tomu však bude muset najít peníze zvýšením daní, vyhrožováním, že už tak se zmenšující finanční centrum Londýna přesune do Frankfurtu nebo Paříže, nebo omezením sociálních služeb – a celá základní společenská smlouva evropské společnosti je postavena na příslibu zdraví. služby a záchrannou síť, jakou Amerika nikdy neměla.

Není to tak dávno, co se Prince dostal do titulků, když naznačil, že Západ musí znovu kolonizovat Afriku. Na akci v Nashvillu se vrátil k tomuto: Západní vlády, jak to vidí on, v tuto chvíli stěží zvládnou financovat a udržovat své vlastní systémy. Pro lidi na tomto shromáždění, se kterými mluvil jako dostatečně důvtipný o krizi, kterou vidí, spočívá příležitost v budování mimo rozplétající se systém. “Není to americká vláda, která posílá lidi,” řekl. “Eff to.” Jsou to iniciativy soukromých měst, disciplíny, které zde považujeme za samozřejmost.“ Navrhl „soukromý“ model nepravidelného válčení proti mexickým kartelům a potrestat Čínu za vývoz chemických prekurzorů používaných k výrobě fentanylu, který každoročně zabíjí téměř 70 000 Američanů. “Myslím, že oheň je nedostatečně využívaný nástroj a vypálením všech těch zařízení v Číně vysíláme velmi dobrou zprávu,” řekl. “Pokud pošlete americkou armádu, bude to eskalovat.” Ale pokud prostě vystavíte odměny a skutečně je zaplatíte, řekněme, na kartely, zmizí to.“

“Uvidíte spoustu nezávislých městských států, menší kapsy kapitalismu a dobré správy věcí veřejných a lidi, kteří si užívají věci více lokálně,” řekl. Ve světě, který se stával stále více chaotickým, by byly kapsy sofistikované, mírumilovné a žádoucí společnosti. „Americké námořnictvo chrání světové lodní trasy,” řekl, „to nebude pokračovat. Budoucnost je bohužel mnohem méně jistá a trochu násilnější.“

Zůstal jsem v Nashvillu až do konce bitcoinové konference. Sledoval jsem, jak Trump promlouvá k VIP v přeplněném sále, což vypuklo, když slíbil, že odvolá předsedu Komise pro cenné papíry Garyho

Genslera a slíbil vytvořit federální strategickou rezervu bitcoinů. To vypovídalo o nedůvěře v dolar, která se pomalu vkrádá do hlavního proudu. Když jsem vyšel z Trumpovy řeči, setkal jsem se s Ro Khannou, demokratickým kongresmanem, který zastupuje oblast pokrývající většinu Silicon Valley. Khanna má s Bannonem neustálý vztah mezi láskou a nenávisť, ale sdílí kritiku, která často prochází napříč starými levicovými a pravicovými rozděleními. “Bannon mě mnohokrát pochválil,” řekl mi jednou. “Říká: ‘Pozor na toho chlapa, Ro Khanna, bere nám texty písní.’” “

„V 80. a 90. letech panovala naivita, že západní liberalismus bude koncem dějin a koncem konfliktu. V západním liberalismu byl takový provincialismus, že to byla jediná cesta,“ řekl mi. “Politika globalizace nefungovala.”

Odešel jsem a šel na čtení knihy pro spisovatele jménem Joe Allen pár bloků od kongresového centra. Allenova kniha *Dark Aeon* vybarvuje naši novou společnost ovládanou technologiemi jako pekelný stroj, který nás mimo jiné připravil o spojení s přirozeným životem.

Překvapilo mě, když jsem se dozvěděl, že pracoval pro podcast Bannon’s *War Room* jako technický zpravodaj pořadu. Dali jsme si pivo a zeptal jsem se ho, jak moc Bannon sdílí jeho pohled na svět. “Steve je právě ve vězení,” pokrčil rameny, “a jsem si jistý, že až se dostane ven, bude velmi našťvaný kvůli věci, které jsem řekl, ale co dalšího je nového?”

Allen vychoval transhumanismus, myšlenku, že liberalismus, technologie a kapitalismus se spojily do jakési nesvaté trojice, aby narušily přirozenou lidskou realitu v naší nové době. „Důležitým spojením mezi propopulistou a anti-transhumanistou ve Stevově mysli,“ řekl Allen, „je to, že Steve se zastává starších Američanů. A starší Američané jsou do značné míry tvory tradice a celkově stvoření tradičního náboženství.“

“Steve je mimořádně nepřátelský vůči excesům kapitalismu,” řekl. “Abych použil nabitý termín,” pokračoval, Bannon viděl celý komplex kapitálu, impéria a techniky jako “nesvaté.” Může to znít vágně a může to znít nelogicky, ale pokud je na globálním populistickém hnutí něčemu rozumět, pak je to to, že u mnoha lidí, kteří se na něm podílejí, tento pocit vzniká implicitně, bez potřeby vysvětlování. “Každý jsme si k tomu našli cestu,” řekl Bannon Duginovi během jejich setkání v roce 2018. “Tradice.”

Večer předtím, než jsem opustil Nashville, jsem šel sám do baru, abych si poslechl nějakou country hudbu. Domácí kapela uzavřela coverem písně, která je nyní pravděpodobně nejspolehlivějším davem v rudé Americe. Donald Trump Jr. ji používá jako svou doprovodnou hudbu na shromážděních. Byla to „Courtesy of the Red White and Blue“ od Tobyho Keitha, který začátkem tohoto roku zemřel na rakovinu žaludku.

Po 11. září se tato píseň stala hymnou pro část nacionalistických Američanů, kteří stále z celého srdce věřili, že americká armáda je vznešenou bojovou silou bránící svobodu a americký způsob života. Nyní je to píseň, kterou konzervativci často vystupují v karaoke barech s tónem ironie a tesknosti.

Hranice peněz přichází ve druhém verši: „Spravedlnost bude vykonána a bitva zuří,” začíná. “Tento velký pes kousne, když mu zachrastíte klecí.” Dav se připravil a zpěvák v kovbojském klobouku začal zpomalovat, aby byli hladoví po odměně. “A budeš litovat, že sis pohráš s USA z A...” zazpíval a čekal, až se dav postaví na nohy a bude připraven křičet. “Protože ti dáme botu do zadku” – všichni teď křičeli – “je to americký způsob.”

Dva mladí kluci ve městě z venkova v Georgii křičeli spolu s touto linkou tak hlasitě a hrdě, že mikrofony kapely zachytily jejich hlasy z pódia. Objali se a zatlačili pěstmi. Jeden z nich mě viděl, jak je pozoruji, mrkl na mě a rozpačitě pokrčil rameny. Zdálo se, že v tuto

věc už nikdo nevěří. Ale i tak bylo zábavné opít se v sobotu večer a předstírat, že kopání do zadku a shazování střel Hellfire slouží americkému projektu.

Poprvé e-mailem oslovil Bena Rhodese, nejvlivnějšího zahraničněpolitického poradce Baracka Obamy, když jsem byl na summitu NATO, a doufal jsem, že si promluvíme bez filtru novinářů a manipulátorů. Oba bydlíme v LA, takže když jsem se vrátil domů, sešli jsme se na kafe v Benátkách. Měl na sobě vybledlé černé tričko a zabarovu baseballovou čepici a v některých ohledech vypadal, že je po letech ve vládě stále vyčerpaný. Velmi rychle řekl, že americký systém je skutečně „impérium“, a zjevně hodně přemýšlel o tom, co to znamená.

“Existují dva způsoby, jak se na to dívat,” řekl. “Myslím, že línější způsob je, že USA mají stovky vojenských zařízení po celém světě a mají území, o kterých většina Američanů ani neví, že máme.” Ale tohle byla jen ta zřejmá část. “Přesnější verze je, že většina systému, pod kterým svět funguje, je vytvořena, spravována a udržována v USA.” Takže vše od globálního finančního systému po síť bezpečnostních aliancí“, které jsme vybudovali po celém světě, „bylo postaveno tak, aby se zapojilo do amerického bohatství“.

“Dolar je světová měna,” pokračoval. “USA kontrolují globální finanční systém, USA důsledně uplatňují sankce, aby se pokusily donutit země, aby dělaly, co chceme.” Zdálo se, že ho zmátla myšlenka, že takový systém je něco jiného než impérium.

“Lidé oddělují naši vojenskou stopu od naší finanční stopy,” řekl. “Ale důvod, proč lidé musí věřit, že dolar je spolehlivá měna, je ten, že je doslova podporován armádou Spojených států, i když to není to, co říkáme, že posláním armády Spojených států je.”

Nakonec jsme si tři a půl hodiny povídali o únavné složitosti tohoto systému a neuvěřitelně obtížných problémech, které měl, když mu pomáhal řídit. Pomohl vyjednat dohodu o normalizaci vztahů s

Kubou, jadernou dohodu s Íránem a pařížské klimatické dohody. Ve skutečnosti sdílí mnoho kritik tohoto velkolepého imperiálního systému, které se nyní objevují na populistické pravici.

“Myslím, že v čem se lišíme,” řekl, “je to snaha vyvinout systém a zároveň jej udržet zhruba na místě.” Právě publikoval článek v *Foreign Affairs*, v němž se zasazoval o nové globální uspořádání, které by uznalo vznikající multipolární řád a zároveň ponechalo v platnosti americký systém aliancí a základní instalatérské práce. “Nevěřím v pouhé vytahování zástrčky.”

Hodně jsme mluvili o tom, proč se se svou ženou a dvěma dětmi přestěhoval do LA, pryč ze světa DC, kde lidé o těchto věcech neustále přemýšleli, a proč se netoužil vrátit. Uvrhlo ho to do nemožného pouta. „Myslím, že inovací projektu Bannon a Vance,“ řekl, „je to, že donutila levici, aby se stala obránci právě těch institucí, ke kterým by měla být skeptičtí, jako je CIA, jako širší zpravodajská komunita, jako je NATO.”

„Sociálně demokratická vláda v Německu nebo labouristická vláda ve Spojeném království,“ řekl, nyní podporují struktury, k nimž „vaše vlastní volební obvody jsou skeptické. Je to nepříjemné místo.”

Mluvil o tom, že jako teenager četl o komandách smrti podporovaných CIA v Latinské Americe. “A teď jsem najednou ve straně, která je hlasitým obráncem šlechty amerického zpravodajského aparátu,” řekl. “A nejde jen o geopolitický smysl.” Jde také o bankéře. Nyní bráníme globální kapitalismus a NATO a celý podnik neoliberalismu.

Prozradil anekdotu z doby, kdy podával zprávy o své knize s názvem *After the Fall: The Rise of Authoritarianism in the World We've Made*. „Pamatuji si, že jsem seděl s tím chlapíkem, který byl v hongkongské opozici – v nákupním středisku – a cítil jsem s ním velmi soucit. A vzpomínám si, že jsem si uvědomil, že dnes, v roce 2019, mám s tímhle chlapem společného víc než s většinou Ameriky.

“Je v tom něco nového,” řekl. „Když jsem vyrůstal, měl jsem se svou rodinou v Texasu mnohem více sdílených referenčních bodů. To je něco, co je výzvou pro lidi, pro liberály, protože se mi líbí myšlenka, že jsme všichni stejní, všichni jsme si rovni. Jsem stejně zvědavý a cením si lidskosti nějakého chlapa v Hong Kongu jako někoho v Texasu. Není to místo, kde by se to všechno mělo vyvíjet?”

Globální lídři, řekl, musí počítat se světem, který nikdy nemůže být skutečně plochý, jak si to kdysi představovali optimističtí liberálové. “Jinak nakonec přijdeme o všechno – protože pak Bannon ten odraz zachytí,” řekl. “Potřebujeme mít národní identitu, která to všechno spojí,” řekl. „A všichni souhlasí, že tady je problém. Všichni to vidíme.”

Rozdíl je mezi lidmi, kteří se chtějí pokusit přivést věci k měkkému přistání, a lidmi, kteří to chtějí vyhodit do povětří. “Problémem,” řekl, je, že “nikdo mi neukázal, že to můžete vyhodit do vzduchu bez války a hromadné ničivé události.”

Zaplatili jsme za kávu a já zamířil ke svému nákladáku, ale on se chvíli zdržel v prodejně Superba Food and Bread ve Venice Beach, kde je vždy možné vidět celebrity, jak mají brunch. Samozřejmě ho nikdo nepoznal. Američané si už dlouho užívali luxusu, že se moc nestarají o lidi, kteří nás izolují od války a chaosu. Nikdo ho nežádal o autogram ani o sdílení selfie. A nikdo by nehádal, že ještě před pár lety bylo jeho úkolem pomáhat, aby se celá věc nevymkla kontrole.

 Zdroj:

Continue Reading

Previous Pentagon vydal federální směrnici, která umožňuje armádě použít „smrtící sílu“ proti Američanům...